

Každá trampota

Helena Vondráčková

1. Jedno kalné ráno, které zaspát měl jsem spíš,
ležel v schránce dopis, jenž tvou vůni měl.
A v tom listě bylo psáno, že mě navždy opouštíš
a já zemřít a skončit s vším v tu chvíli chtěl.
Šel kolem chlapec s bílou hůlkou, schod za schůdkem stoupal výš
a můj vlastní kříž menší byl, než se zdál.

R: Každá trampota má svou mez,
kdeže nářky mé jsou dnes,
vždycky důvod je žít dál.
Každá trampota má svou mez,
kdeže nářky tvé jsou dnes,
vždycky důvod máš žít dál.

2. Pak dva, tři šťastné pátky a pak dlouhý nezájem,
to byl čistý zisk z mé cesty s ním.
Nač film vracet zpátky, když v něm už nehraje,
vždyť jsou na tom mnozí hůř, já vím.
Už je to vlastně všechno dávno, staré rány vodnes čas,
prostě každý z nás stál se tím, čím se stal.

R: Každá trampota má svou mez,
kdeže nářky tvé jsou dnes,
vždycky důvod máš žít dál.
Každá trampota má svou mez,
kdeže nářky tvé jsou dnes,
vždycky důvod máš žít dál.

Haló, ty mé dřív, chceš mě sát dál jak klíště,
já však mám své příště, oželím, co bývalý den vzal.
Dávno, dávno smysl nemá vracet nás,
vím, že má teď jsou správná, čas všechna tenkrát odepsal.

R: Každá trampota... (2x)